

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 260
din 29.09.2010

Dosar nr: 196/2010

Petiția nr: 3985/18.05.2010

Petent: P M

Reclamați: N T , D L , C V , A M , T F

Obiect:

- Nelegalitatea unor procese verbale întocmite de organele de poliție în anii 2005 și 2006.
- Atitudinea ostilă și dușmănoasă a persoanelor reclamate (vecinii petentei), manifestată prin distrugeri, furturi din locuință, șicane, hărțuiri, injurii, persecuții, calomnii, având ca scop determinarea petentei de a vinde imobilul în care locuiește.
- Nesoluționarea cererilor petentei de suspendare, strămutare, neadministrare a probelor și necomunicarea actelor aferente unor dosare aflate pe rolul Tribunalului Prahova.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1. P M , cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. N T , cu domiciliul în loc.

I.2.2. D L , cu domiciliul în loc.

I.2.3. C V , cu domiciliul în loc.

I.2.4. A M , cu domiciliul în loc.

I.2.4. T F , Postul de Poliție Măgurele, județ Prahova

II. Procedura de citare

Urmare petiției înregistrate cu nr. 3985/18.05.2010, formulată de către petentă, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost invitate prin adresele cu nr. 5733/15.07.2010, 5734/15.07.2010, 5735/15.07.2010, 5736/15.07.2010, 5737/15.07.2010 și 6176/29.07.2010 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru audieri. La audierile din data de 26.08.2010, s-a prezentat doar petenta.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Prin adresele menționate mai sus au fost invocate din oficiu excepțiile de tardivitate cu privire la faptele petrecute înainte de 18.05.2009, excepția de necompetență materială a C.N.C.D.-ului cu privire la faptele de natură penală sesizate de petentă și, totodată, referitoare la hotărârile judecătorești și la aspectele corelative actului de justiție.

III. Susținerile părților

Susținerea petentei

Prin memoriul cu nr. **3985/18.05.2010**, petenta s-a plâns împotriva vecinilor săi N T, D L, C V, A M și a polițistului T F cu privire la comportamentul acestora față de ea și săvârșirea unor fapte de natură penală. Petenta precizează că a dobândit în anul 1999 pe raza comunei Măgurele, județ Prahova, pe baza unui contract de vânzare-cumpărare imobilul în care locuiește și suprafața de 250 mp aferentă construcției. Petenta menționează că, urmare solicitării sale de a-l debransa pe vecinul său, domnul N T, de la rețeaua electrică, având la bază refuzul acestuia de a plăti factura comună, acesta a început să-i adreseze cuvinte și obsesii jignitoare, injurii, obscenități, antrenându-i în acest conflict și pe ceilalți vecini reclamați, respectiv doamna D L, doamna C V și domnul A M. Petenta susține că acești vecini au avut și au o atitudine ostilă, dușmănoasă și chiar agresivă față de ea, manifestată prin distrugerii, furturi din locuință, șicane, hărțuiri, injurii, persecuții de tot felul, calomnii, cu scopul de a o discredita și de a o intimida cu scopul de a vinde imobilul la un preț derizoriu.

Petenta susține că s-a adresat și Poliției Măgurele, Inspectoratului Județean de Poliție Vălenii de Munte, Inspectoratului Județean de Poliție Prahova, Prefecturii Prahova, Ministerul Afacerilor Interne, Parchetului de pe lângă Tribunalul Prahova, Corpului de Control al Ministrului de Interne, Corpului de Control al Primului Ministru, Avocatul Poporului și instanțelor de judecată cu privire la aceste aspecte și că aceste instituții nu au arătat înțelegere în rezolvarea cazului, dorindu-se mușamalizarea lui. Petenta susține că organele de poliție au instrumentat cazul nerespectând Codul de Etică și Deontologie al Polițistului, prin întocmirea de procese verbale cu martori mincinoși și cu martori angajați ai Poliției Comunitare Măgurele-Prahova, fapt care i-a produs din partea vecinilor fapte daune morale și materiale considerabile. Petenta precizează că, în urma acestor procese verbale neîntemeiate, nelegale și nefondate, Parchetul de pe lângă Judecătoria Vălenii de Munte a emis rezoluții de neîncepere a urmăririi penale, iar instanțele de judecată au emis sentințe nelegale, neîntemeiate și nefondate. Totodată, petenta precizează că nu s-a dispus efectuarea unei expertize în cauză, care să stabilească starea deplorabilă a imobilului în special și al proprietății în general, nu au fost administrate probe în raport cu complexitatea cauzei, nu s-a efectuat o anchetă cu câine dresat pentru luat urmă, nu s-au prelevat probe, amprente etc.

De asemenea, petenta face referire în petiția sa la mai multe dosare aflate pe rolul instanțelor de judecată și la modul de instrumentare al acestora, respectiv la nesoluționarea cererilor sale de suspendare, strămutare, neadministrarea probelor și necomunicarea actelor, solicitând Consiliului verificarea celor sesizate și pedepsirea celor care savârșesc fapte penale împotriva sa. Petenta menționează că rezoluțiile și cererile adresate instanțelor de judecată în dosarele la care face referire datează din perioada 2004-2008.

În adresa cu nr. 4882/17.06.2010, petenta a susținut că, în timpul cercetărilor, agentul de poliție C G a întocmit un raport calomnios despre ea, în care se preciza că petenta nu deține acte de proprietate pentru casă, că nu a vrut să accepte un martor și că are 4 câini. Totodată, petenta îl acuză și pe agentul de poliție T F de întocmirea unor procese verbale neîntemeiate, nefondate, nelegale și nerezale față de

situația existentă în teren și cu martori mincinoși. Petenta menționează că procesele verbale datează din datele de 31.05.2005 și 07.04.2006.

Prin adresa cu nr. 5941/22.07.2010, petenta a solicitat să fie citat în calitate de reclamat și polițistul T F , pe care îl acuză de abuz în serviciu și uz de fals în instrumentarea cazului său.

Susținerea domnului T F

Prin adresa cu nr. 6786/30.08.2010, reclamatul T F a susținut că petenta a depus plângeri împotriva sa la absolut toate forurile ierarhic superioare și că, în urma cercetărilor nu a fost găsit vinovat de niciuna din faptele sesizate de petentă.

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petenta sesizează C.N.C.D.-ul cu privire la săvârșirea unor fapte de natură penală de către vecinii săi împotriva sa, cu privire la legalitatea actelor procedurale încheiate de organele de poliție și cu privire la modul de soluționare al dosarelor petentei aflate pe rolul Tribunalului Prahova.

În drept, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate

a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Astfel, raportat la aspectele invocate de petentă petrecute înainte de 18.05.2009, Colegiul reține că, în conformitate cu prevederile art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”. Astfel, Colegiul Director constată că plângerea formulată de petentă cu privire la legalitatea proceselor verbale din anul 2005 și 2006 este tardiv introdusă.

În ceea ce privește faptele de natură penală săvârșite împotriva petentei de către vecinii săi, Colegiul Director reține că, în conformitate cu Codul de procedură penală, capitolul intitulat Competența organelor de cercetare ale poliției, art. 207 „Cercetarea penală se efectuează de organele de cercetare ale poliției, pentru orice infracțiune care nu este dată în mod obligatoriu în competența altor organe de cercetare”. Astfel, în conformitate cu prevederile O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, coroborat cu articolul citat mai sus, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate substitui unor organe de cercetare penală cu privire la analizarea unor fapte ce exced atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000, republicată.

Referitor la modalitatea de instrumentare de către completele de judecată a dosarelor penale aflate pe rolul Tribunalului Prahova, în ceea ce privește cererile de strămutare, de suspendare a dosarului, de administrare a probelor sau a comunicării actelor, făcute de petentă în cursul judecății, Colegiul Director reține că în speță sunt aplicabile principiile organizării și înfăptuirii justiției în țara noastră, transpuse în Constituția României și care statuează în art. 126 alin.1 că „În România justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege”, fiind exclusă posibilitatea desfășurării activității de jurisdicție de către alte structuri sau de către persoane ori instituții private. Aceste prevederi sunt incidente și în cazul hotărârilor pronunțate de Tribunalul Prahova și Înalta Curte de Casație și Justiție, pe care petenta le consideră nelegale, neîntemeiate și nefondate, și asupra cărora Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu se poate pronunța, neputând astfel analiza statuările instanțelor judecătorești sau alte aspecte corelative actului de justiție.

Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente menționate mai sus, Colegiul Director constată că aspectele sesizate de petent nu intră sub incidența O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. În ceea ce privește nelegalitatea unor procese verbale întocmite de organele de poliție în anii 2005 și 2006., Colegiul hotărăște admiterea excepției de tardivitate ridicată din oficiu, de către CNCD în baza art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată;

2. În ceea ce privește cel de-al doilea capăt de cerere, Colegiul Director hotărăște admiterea excepției de necompetență ridicată din oficiu, de către CNCD, conform O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată;
3. În ceea ce privește cel de-al treilea capăt de cerere, Colegiul Director hotărăște admiterea excepției de necompetență ridicată din oficiu, de către CNCD, conform O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată;
4. Prezenta hotărâre se va comunica părților;

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DEZIDERIU GERGELY – Membru

HALLER ISTVÁN - Membru

JURA CRISTIAN - Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU - Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

